

Jeg henstiller saaledes, idet jeg Intet har imod selve Sagen, disse Bemærkninger til de ærede Forslagsstilleres Dverveelse.

Bregendahl: Da Sagen foreligger til 1ste Behandling, og saaledes kun Lovforslagets almindelige Grundsætninger kunne være Gjenstand for Forhandling, skal jeg ikke videre gaae ind paa Detailbestemmelserne deri, men kun bringe i det ærede Things Grundring, at der saavel i den Betænkning, der er afgiven af det Udvalg, som har været nedsat angaaende Regjeringens Lovforslag om Forandringer i Brandforsikringsanordningen af 1792, som ogsaa ved Forhandlingerne her i Salen, angaaende den nævnte Sag, af mig er blevet udtalt som noget Unsikkert, at der indrømmes den fornødne Frihed til, at private Assurance-selskaber kunne danne sig, og jeg troer det er en heldigere Maade at løse Spørgsmaalet paa, at vedtage en almindelig Lov, som fastsætter de Betingelser, der skulle opfyldes, og hvilke Undtagelser fra den almindelige Lovgivning der kunne indrømmes, end at lade det staa hen, saaledes som Forholdet er ordnet ved Loven af 8de Marts 1856. Der er imidlertid et Par Punkter, som jeg, hvis i det Hele taget denne Bestræbelse for at frembringe en Concurrance med det almindelige Brandassurance-selskab for Landbygninger skal lykkes, vilde ansee det for rigtigst at optage i en saadan almindelig Lov, der omhandler de Betingelser, som flige private Foreninger skulle opfylde, og som jeg ogsaa troer med Billighed kunne fordres, naar hensees til de Begunstigelser, og navnlig det under Nr. 3 anførte Rettsmiddel, der gives dem. Det er nemlig for det Første, at det skulde bestemmes, at Foreningens Risiko skulde have et vist Omfang. Jeg troer ikke, at det vilde være ønskeligt, at der saaledes f. Ex. oprettedes private Foreninger, hvis Risiko kun androg nogle faa hundrede Tusinde Rigsdaler; det vilde være altfor betænkeligt, og naar der blandt saa faa Interessenter indtraf en større Brandskade, vilde det være sær trykkende for de andre Interessenter; jeg skulde for mit Vedkommende meget ønske, at der fastsattes et vist Minimum for en saadan Forening, at nemlig et saadant Interessentskab skulde have Interes-

senter mindst for een eller to Millioner. Jeg vilde dernæst ansee dette for en meget vigtig Ting, og det saameget mere, som det aabensbart er i flige Instituters egne velforstaede Interesse, naar det fastsattes, at en vis Procentandeel i Forhold til det samlede Assurancebeløb skulde henlægges til et Reservecfond, tilligemed den Forpligtelse, at der skulde udskrives et saa stort aarligt Contingent, at dersom dette Reservecfond gik ned under en vis Størrelse, det da ved eet Aars Contingent kunde bringes op til den bestemte Størrelse. For store Fordringer troer jeg nu rigtignok ikke man skulde stille; jeg antager, at dette Reservecfond skulde dannes af f. Ex. $\frac{1}{8}$ pCt. af det samlede Assurancebeløb; det vilde omtrent blive 12 $\frac{1}{2}$ paa hvert Hundrede Rigsdaler Forsikringssum. Den Bestemmelse, der indeholdes i Lovforslaget med Hensyn til Panthavere, skal jeg blot kortelig berøre, da den er bleven omtalt og ved en lignende Sags tidligere Behandling har givet Anledning til Discussion. Jeg skal indrømme, at det ganske vist vil være noget Gøet at bestemme, at den i tidligere udfærdigede Panteforskrivninger nævnte Forpligtelse til at holde Bygninger forsikrede i Landets almindelige Brandforsikring, ingen Betydning skal have; det er vistnok et Indgreb i Contractsfriheden; men jeg troer, at paa den anden Side kan man heller ikke sætte Assurance-selskabet til at være Bogter for Pantecreditors Fordringer; men dertil kommer, at der er en særegen Anledning til at berøre dette Forhold her. Det vil nemlig erindres, at der med Hensyn til en stor Mængde Eiendomme, og navnlig de mindre Eiendomme, der i Slutningen af det forrige og i Begyndelsen af dette Aarhundrede ere gaaede over til Selveje med Bibeholdelse af den saakaldte Herlighedsret for Godseierne efter Bevilling, er fastsat, at deres Giere skulde være pligtige til at holde Bygningerne forsikrede i Landets almindelige Brandforsikring. Dette er vist ikke bestemt for at ville opretholde den almindelige Brandforsikring for Landbygninger, men fordi der tidligere ikke var megen Tilbøielighed hos Fæsterne til at lade assurere; thi som Fæstere havde de ingen Interesse af at gjøre Saadant, da, naar en Ulykke indtraf og Bygningen